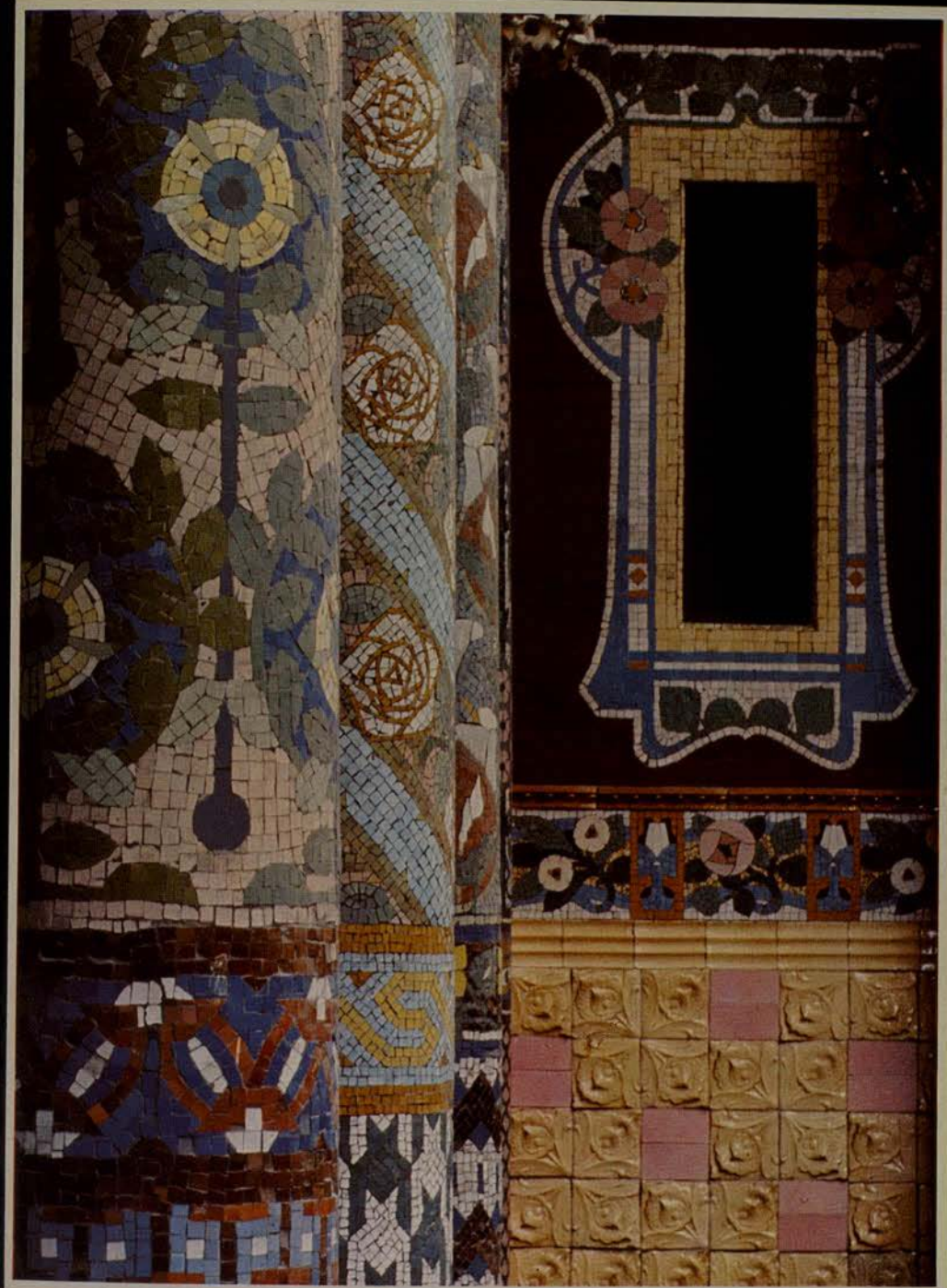

Guia Musical 1981-82 10

Barcelona — Muntaner, 300
Madrid — Hermosilla, 75

Pianos. Organos. Alta fidelidad

- * *Estudio y clases de piano, órgano y guitarra. Profesores especializados.*
- * *Instrumentos para colegio y asesoría musical.*
- * *Sala de audiciones: conciertos de música programados y recitales de órgano*
- * *Consulte nuestras condiciones especiales de venta.*

XAVIER MONTSALVATGE: ANIVERSARI —

Els pobles necessiten justificació per recordar els personatges que millor els representen, i, quan els en manca, posen fites al temps, al qual divideixen i seccionen en períodes, per trobar en les xifres rodones l'ex-cusa de la commemoració.

Xavier Montsalvatge, el nostre gran compositor, arriba en aquestes dates, dintre del seu itinerari vital, a una d'aquelles fites que legitima que se li dispensi una singular atenció. En aquest mes de març celebrarem el 70 aniversari d'una vida singularment fecunda, que en l'àmbit de la creació musical ha aportat unes inquietadores i sempre originals innovacions.

A mitjans del passat mes de febrer, a Madrid, la Fundació March s'avançà a l'esdeveniment i dedicà al nostre compositor un sonat homenatge, de gran transcendència artística, en el qual es donà una mostra significativa de la seva obra, agudament analitzada per Enrique Franco en funcions de comentarista. L'acte, encara que organitzat per una entitat privada, i, per tant, no oficial, ha tingut una evident importància pública.

No tinc notícia que ací, a nivell oficial, s'hagi projectat de festejar d'alguna manera el mèrit d'aquest creador; i en parlar així, no ho faig mogut per l'extraordinària amistat i el gran afecte i estima personal que tinc per l'autor de les cèlebres «Canciones negras», sinó perquè entenc que, de la mateixa manera que he evocat repetidament els noms

de moltes figures creditores d'una peculiar atenció, la figura de Montsalvatge, en el seu 70 aniversari, mereix així mateix ser destacada amb singular relleu.

He parlat tantes vegades de l'evolució estètica i estilística de Montsalvatge, que em resisteixo a fer-ho ara novament per temor de repetir-me. Però sí que vull insistir en el fet que en la seva obra, des de les inicials intuïcions politonals dels «Tres divertimentos», passant per la substanciosa etapa antillanista, fins arribar a les darreres creacions, hi trobem sempre l'interessantíssim i personal res-sò de les inquietuds que han commogut l'univers musical d'Occident en els últims decennis, tractats d'una forma a la vegada viva i suggestiva.

Montsalvatge ha realitzat, a més, una destacada labor crítica. Des de la ràdio i des de pàgines d'importants rotatius, ha portat a terme una tasca seriosa i conscient, discutible, a voltes, pel seu eclecticisme crític i conciliador, però sempre ponderada i intel·ligent. En el curs de 43 anys, ha donat sense defallir compte diari puntual de la vida concertística de la ciutat.

Ara, en arribar als 70 anys, cavillo que Montsalvatge mereix més que l'emocionada evocació que cordialment li dedico, des d'aquestes pàgines, com a amic, i, sobretot, com a sincer admirador.

MANUEL VALLS

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

NOU SERVEI D'INFORMACIÓ

El Palau de la Música Catalana compta amb un **nou servei d'informació** destinat a oferir als afeccionats i al públic en general una notificació puntual de:

- Situació diària de les disponibilitats de localitats per als concerts.
- Celebració de concerts futurs.

Per a obtenir aquesta informació, hom ha de trucar al número

302 09 95

des de les 11 del matí.

*Je ne crée
que pour l'homme
Jacques Bogart*

LA VIE DE CHAQUE HOMME EST UN "ONE MAN SHOW"

PARFUMS JACQUES BOGART - PARIS
123, CHAMPS - ELYSEES

La nueva línea de Jacques Bogart.

GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada d'òpera 1981/82

PRÒXIMES FUNCIONS

IL TABARRO

Puccini

Giuseppe Taddei
Pedro Lavirgen
Radmila Backocecic
Carles Bosch
Daniel Merino
Montserrat Aparici
Conrad Gaspà
M.ª Angels Sarroca
Josep Folch

I PAGLIACCI

Leoncavallo

Christine Weidinger
Nunzio Todisco
Joan Pons
Josep Ruiz
Enric Serra

Director d'orquestra: Eugenio Marco
Director d'escena: Antonello Madau-Diaz
Decorats: SORMANI - Milà
Vestuari: «ARRIGO» - Milà

24 de març, 21 h., funció núm. 29, torn B
26 de març, 21 h., funció núm. 30, torn A
28 de març, 17 h., funció núm. 13, tarda

PIERRE CAO

Hi ha activitats musicals de les quals tothom se n'assabenta, independentment de l'assistència; altres, en canvi, queden en privat.

Dins d'aquest darrer grup, posaríem el Curs de Tècnica de Direcció Coral que Pierre Cao ha impartit a Barcelona del 19 al 25 de febrer, organitzat per la Delegació del Barcelonès de la Federació Catalana d'Entitats Corals.

Pierre Cao és director titular de l'Orquestra de Ràdio Luxemburg, de diversos grups corals, instructor a Cursos Internacionals de Direcció d'orquestra i cor, etc. Els qui el coneixem de temps, sabem i admirem la seva capacitat artística, el seu lliurament al treball i l'honestetat del seu capteniment.

—No havia vingut mai al vostre país per qüestions sentimentals familiars, entroncades amb fets polítics que ara fóra llarg d'explicar... Coneixia, això no obstant, i des de fa temps, alguns dels vostres directores corals barcelonins; i ara ha estat l'ocasió per a constatar la vostra realitat coral, que només coneixia a través de les personalitats d'aquests directores, amics i col·legues en altres ocasions.

La conversa, molt fraccionada, té lloc durant breus moments entre les sessions del seminari, o bé a la fi de la jornada. Pierre Cao és un home infatigable, vital enèrgic, amb un humor de bona llei, que alleugereix qualsevol situació tensa. Les vivències personals, l'anècdota sempre a punt, l'acudit, sorgeixen en tot moment.

—M'ha causat una gran impressió l'interès, el nombre i el nivell dels assistents i, sobretot, la qualitat i el lliurament del cor pilot:

després de la seva feina personal i professional, han treballat a «plena dedicació» durant quasi set hores!, amb només mitja horeta de descans entre les sessions de tarda i nit. Els integrants d'aquest cor pilot han hagut de cantar un repertori extens i no gens fàcil, a les ordres de directores molt diversos, i han mostrat una ductilitat com poques vegades he vist! I mira que n'he fet, de cursos! És admirable! Jo diria que el resultat musical obtingut ha estat òptim. Resto realment admirat de tot el que heu aconseguit amb la vostra organització: l'esforç de tants directores i cantaires, l'amor i l'interès per a incidir, millorar i fer prosperar el vostre país a través del cant col·lectiu! Estic molt content d'haver vingut, per moltes coses, t'ho asseguro. No hi ha cap problema per trobar tema de conversa; Pierre Cao té sempre mil temes a comentar, mil punts d'interès, curiositat per tot. A més de treballar, ha passejat alguns matins per la ciutat; ha visitat el Parlament de Catalunya, el Palau de la Música Catalana, on ha coincidit amb l'assaig de l'Orquestra Ciutat de Barcelona (—Una formació remarcable!, assegura convençut).

Home d'una gran efusivitat, que ja tenia bons amics i admiradors entre nosaltres, ara, quan marxa, en deixa encara molts més. Esperem i desitgem que aquesta primera visita sigui l'inici d'altres col·laboracions regulars, de les quals tots, cantaires i directores, aprendrem moltes coses, i no pas solament musicals.

M.ª TERESA GIMÉNEZ

IV TRIBUNA DE JOVES INTERPRETS

Els pròxims dies 28, 29 i 30 de maig se celebrarà a Cullera (València) la IV Tribuna de Joves Intèrprets Espanyols, organitzada per Joventuts Musicals Espanyoles. Aquesta tribuna té per objecte presentar a la premsa especialitzada i als ambients musicals del país dotze joves intèrprets o grups espanyols que, prèviament, hagin superat una selecció.

SALAMANCA

El V Encontre de Música Ibèrica se celebrarà a mitjan mes d'abril pròxim a Salamanca. L'encontre s'esdevindrà a la Universitat i desenvoluparà com a tema principal «El teatre musical ibèric al segle XVII».

II PREMI INTERNACIONAL DE PIANO JOSÉ ITURBI

La Comissió de Cultura de la Diputació Provincial de València ha informat favorablement la convocatòria i les bases del II Concurs Internacional de piano José Iturbi. El concurs constarà de dues proves eliminatòries i una final, en les quals podran prendre part pianistes de qualsevol nacionalitat amb edat no superior als 35 anys. Les proves tindran lloc entre els dies 1 i 5 del proper mes de juny.

Els guanyadors hauran de donar un recital l'última nit del concurs en rebre els premis. El primer, del Ministeri de Cultura, és dotat amb 600.000 ptes. més una sèrie de recitals. El segon premi, de 300.000 ptes. concedit per la Diputació de València, suposa també un recital en el Conservatori de Música. La resta de premis de l'Ajuntament de València

i de la Caixa d'Estalvis, són de 200.000 i 150.000 ptes.; els quatre darrers són dotats amb el mateix import de 75.000 ptes.

INDIANÀPOLIS

Del 6 al 19 de setembre de 1982, tindrà lloc el I Concurs Internacional de Violí d'Indianàpolis, al qual poden prendre part els violinistes de 18 a 30 anys. Integren les diverses fases del certamen obres de Bach, Paganini, Mozart, Beethoven, Brahms, Fauré, Prokofiev, Ravel, Bartók, Ysaye, Wieniawski, Sarasate, Saint-Saëns, Mendelssohn, Txaikovski, etc. El primer premi és dotat amb 10.000 dòlars. La inscripció es clourà el dia 31 de març. Informació: «International Violin Competition of Indianapolis, 320 North Meridian Street, Suite 511, Indianapolis IN 46204».

TUNBRIDGE WELLS

Del 25 al 27 de juny, es celebrarà una nova edició del Concurs Internacional de Joves Intèrprets, el qual serà complementat amb seminaris i classes magistrals a càrrec de Philip Jones, Denis Matthews, Max Rostal, Ilse Wolf. Informació: «Mrs. A. Burch, Director Lycac, 40 Stone Street, Tunbridge Wells, Kent, England».

GÈNOVA

Del 26 de setembre al 3 d'octubre, tindrà lloc el XXIX Concurs Internacional de Violí «Niccolò Paganini», al qual poden prendre part els violinistes que no superin l'edat de 35 anys. El certamen, dividit en tres fases, comprèn obres de Tartini, Bach, Paganini, Mozart, Ferrari, Beethoven, Saint-Saëns i Glazunov. El primer premi és dotat amb 7.000.000 de lires. Informació: «16124 Gènova, Palazzo Tursi, Via Garibaldi, 9».

La pasión del momento. El eterno femenino.

Parfum **Jean-Louis Scherrer.** Haute Couture. Paris.

vida musical

OBRES DE N. CASANOVES A PARÍS

Organitzats per les Corals «A Coeur Joie» de París, s'han celebrat recentment a la capital francesa dos concerts (l'un a l'església de Saint Jean B. de Grenelle i l'altre al Teatre de la «Cité Internationale Universitaire»), dirigits per Oriol Martorell i que van culminar, en ambdues ocasions, amb sis dels magnífics «Responsoris de Setmana Santa» del monjo montserratí Narcís Casanoves (1747-1799), tres dels quals amb la contralt Montserrat Martorell com a solista i, tots ells, amb la violoncellista Barbara Marcinkowska i l'organista Huguette Calmel com a baix continu. Tant a l'església de Grenelle com davant del públic universitari de la «Cité», les pàgines de Narcís Casanoves obtingueren un molt destacat èxit gràcies a l'expressivitat i càlida veu de Montserrat Martorell, a la preparació i homogeneïtat dels cors (més de dos-cents cinquanta cantaires de diferents corals parisenques), a la segura i sensible direcció d'Oriol Martorell, i —naturalment— a l'emotiva qualitat de la música del mestre set-centista montserratí.

GRUPS INTERMEDIS DE CATALUNYA

Dissabte dia 13 i diumenge 14 de març, tindrà lloc a Barcelona la XIII Trobada dels Grups Intermedis de Catalunya. A més del treball d'obres corals i instrumentals que ja s'ha fet en caps de setmana, previs a aquesta Trobada General i que es continuarà durant el dissabte 13, tindrà lloc un concert a les Reials Drassanes, a càrrec dels 18 grups participants, uns 350 cantaires i instrumentistes. L'esmentat concert serà a les 17 hores del diumenge 14. S'hi interpretaran obres del Renaixement, Barroc, Romanticisme i cançons populars.

10 ANYS DE «QUARTET TARRAGÓ»

Es tracta realment d'un cas excepcional: un conjunt de cambra amb 10 anys de continuïtat professional i estable, que únicament pel seu propi esforç ha aconseguit una trajectòria artística de creixent solvència i èxit arreu del món.

Per a commemorar aquest 10è aniversari, el Quartet Tarragó oferí al Palau Güell, de Barcelona, una reunió informativa i d'amistat a la qual assistiren destacades personalitats del món musical català. Presidí l'acte el Conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya, Honorable senyor Max Cahner, qui enaltí la tasca que durant tots aquests anys ha fet el quartet barceloní.

Prèviament, Josep M. Espinàs evocà alguns dels moments més significatius de la història d'aquest singular conjunt de cambra, recordant el seu fundador, el mestre Gracià Tarragó, que aleshores era catedràtic de guitarra al Conservatori Superior del Liceu. Lamentà que el mestre Tarragó no hagués pogut veure la definitiva consolidació del quartet que duu el seu nom en les sales de concert més prestigioses del món, i l'èxit amb què ha estat rebut als Festivals Internacionals d'Holanda, Flandes, Versailles, Montreux-Vevey, Luxemburg, Sceaux (París), Dubrovnik, Chartres, Ludwigsburg, Bratislava, Istanbul, Konstanz, etc.

Un aspecte oportunament assenyalat és que en cap concert del Quartet Tarragó, al llarg d'aquests 10 anys, no ha mancat mai una mostra de la música catalana contemporània, sovint escrita per a quatre guitarres —expressament per al Quartet Tarragó— i que constitueix una aportació sense precedents en el camp de la creació musical.

La celebració acabà amb la interpretació d'algunes obres del repertori del quartet a càrrec dels seus components: Laura Almerich, Manuel Calve, Jordi Codina i Jaume Torrent.

pro musica

PATRONAT PRO MÚSICA
DE BARCELONA

XXIV TEMPORADA MUSICAL

PHILHARMONIA ORCHESTRA

KURT SANDERLING, director

Dimecres, 17 de març de 1982, a les 21 h.

JU HEE SUH, piano

BEETHOVEN: Egmont (obertura) — LISZT: Concert per a piano
i orquestra, núm. 1 — SCHUBERT: Simfonia núm. 9, en do major.

Dijous, 18 de març de 1982, a les 21 h.

BEETHOVEN: Coriolà (obertura) — MOZART: Simfonia núm. 39, K 543.
BRAHMS: Simfonia núm. 4.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau, de 17 a 21 h.
Preus especials per a estudiants.

LA DESCENTRALITZACIÓ MUSICAL DE CADA DIA

En els primers dies d'aquest any Manresa i Vic van ser seu de dos concerts que cal qualificar com a importants. Dos concerts absolutament idèntics en el seu contingut —protagonistes intèrprets i programa— i pràcticament idèntics en el seu entorn —protagonistes espectadors, ambient—.

Cal donar al qualificatiu important la seva dimensió més exacta per tal que la seva aplicació quedi justificada. Quan parlem d'esdeveniments artístics es fa especialment difícil emprar termes absoluts, acudir a la categoria impermeable. Així, de la mateixa manera que una obra gran, magníficament interpretada per un conjunt de prestigi, en un determinat context, posem per cas un auditori reduït i hermètic, pot tenir una repercussió relativa, una cançó molt simple, molt senzilla, oferta en determinades condicions, si cal a cura d'un artista discret, pot assolir una dimensió i una transcendència considerable.

Un grup de cambra manresà, l'Obrador Instrumental de Manresa i un altre vigatà, l'Orquestra de Música de Vic, s'aplegaven primer a la capital del Bages i després a la de l'Osona, per oferir un programa variat amb obres del pare Anselm Viola, de l'escola montserratina, de Telemann, de Haydn i de Vaughan-Williams. Els auditoris eren atapeïts de gom a gom, i del programa cal destacar el «Concerto grosso» de l'esmentat Williams, obra que acull un grup de cordes lliures, format en aquest cas per joves alumnes de l'Escola de Música de Vic, que oferiren una reconfortant imatge de vitalitat i lliurament juvenil i entusiasta. Dos músics solvents,

dos historials en els quals s'acusa més l'afany del treball digne que el del lluitament individual —Joan Casals i Pere Serra— van dirigir la manifestació; van canalitzar un vital recull d'energies.

No volem insistir més en el detall d'aquesta manifestació, la qual hem exposat només pel seu valor referencial, per la seva capacitat de suggestió de quelcom cabdal en la música del país, de quelcom de què s'ha parlat molt i en què s'ha incidit molt menys. Ens estem referint a la descentralització musical.

El gran pop que, a tots nivells, és Barcelona respecte de la resta del país, també té una expressió clara en el camp de la música. Tòpicament, només hi ha música a Barcelona. O almenys música al marge del cant coral. I el tòpic té la seva base. Quina vida musical han tingut una munió de ciutats que sovint superen els cent i cent-cinquanta mil habitants? Quines manifestacions musicals d'un cert relleu han acollit, i encara, amb quina regularitat? Les respostes són tristement clares i contundents.

El país compta amb una sola orquestra simfònica que només actua a Barcelona i, a més, en un sol auditori i una concreta temporada. En fi, deixem d'insistir en l'evidència. Per això, no és estrany que quan hom ha fet algun intent de tractar el tema de la descentralització musical del país, s'hagi fet des de l'òptica barcelonina principalment. No des de la dels destinataris d'aquesta descentralització. I, òbviament, aquesta òptica, centralista, no ha pogut oferir sortides satisfactòries, perquè en origen és un enfocament viciat. És una mica allò de «portar» descen-

tralització, de la mateixa manera que, de tant en tant, uns conjunts barcelonins «porten» o portaven música a Terrassa, a Figueres o a Reus, en determinades, aïllades i escadusseres ocasions. I és per això que els resultats han estat inexistents. Molt més quan la manca d'un estament polític amb capacitat d'actuació ha impedit unes determinades vies de coordinació o de vertebració d'unes actuacions.

Mentrestant, però, s'ha produït una reacció molt positiva. Els autèntics destinataris i beneficiaris, han assumit, potser de forma inconscient, el protagonisme que els corresponia. I així, deixant de banda la macrocefàlia barcelonina, han actuat i estan actuant, amb un nivell de projecció que dia a dia creix. L'exemple que hem citat només és una de les referències a esmentar. La tasca arreu del país de grups com el terrassenc Turba Musici, com els dos esmentats al principi que actuen de forma regular per diversos indrets de les seves comarques i d'altres; la tasca de l'Orquestra de Cambra de Joventuts Musicals de Sabadell; els concerts que de forma regular ofereix anualment a «casa seva», a Terrassa, un dels importants pianistes amb què compta el país, Miquel Farré, etc. Podríem parlar, també, de determinats festivals que van arrelant a diversos indrets de la geografia catalana —pensem en el de Santa Maria de Vilabertran com a imatge clara— o de cicles com el del Retaule Artístic de Terrassa. Amb un altre matis, cal situar la importància de la projecció docent duta a terme a les terres de Lleida per l'Orfeó Lleidatà en col·laboració amb una entitat financera, que ha escampat

una vintena de pianos arreu de la Terra Ferma, país on la docència musical ha d'assolir un protagonisme especial amb el funcionament d'un centre continuador i ampliador dels cursos de Cervera, de tant prestigi. Esmen-tem, així mateix, en aquesta línia, que últimament els únics violinistes que surten dels nostres conservatoris són alumnes de l'esmentada Escola de Vic.

És un conjunt de demostracions concretes que s'estenen imparablement, que fan que, cada dia més, parlar de música a casa nostra, no sigui només parlar de Barcelona; que fan que no calgui parlar tant de descentralització, perquè la descentralització ja s'està fent. I amb això no pretenem pas tocar campanes abans d'hora perquè és evident que queda molta, moltíssima tasca a fer. I que cal molt ajut, i entre ell el dels mitjans d'informació. En aquest context cal situar el paper a jugar per aquell organisme polític a què al·ludim abans, que ara el país ja posseeix. El paper de la Generalitat, afortunadament, no ha de ser inductor, no ha de ser motor, sinó tan sols canalitzador d'unes energies que es van manifestant amb generositat. És més important el suport i l'ajut que el protagonisme decisorí. La col·laboració amb els municipis, que en algun cas ja han donat mostres de sensibilitat, pot ser un altre factor a tenir en compte. No és una tasca potser lluida, però sí efectiva i, creiem, fonamental.

I com que ens consta que aquest és el criteri que priva entre els dirigents de la política catalana, hem d'albirar amb optimisme el futur d'aquesta —a la fi, a l'abast— descentralització musical del país.

COMELLAS

V SETMANA DE MÚSICA RELIGIOSA

Del 24 de març al 4 d'abril de 1982

DANSES D'EXTASI DE LA MÍSTICA ISLÀMICA

Saló del Tinell

24 i 25 de març ● 21.30 h.

«DERVICHES TOURNEURS» D'ISTANBUL

«Le ronde Celeste des planetes autour du soleil»

DEL CANT GREGORIÀ A LA POLIFONIA RELIGIOSA CONTEMPORÀNIA

Monestir de Sta. Maria de Pedralbes

26 de març ● 21.30 h.

CORAL ANTICS ESCOLANS DE MONTSERRAT

(Dir.: Gregori Estrada)

COR SANT ESTEVE DE CAMBRILS

(Dir.: Àngel Recasens)

MÚSICA CONTEMPORÀNIA FRANCESA

Monestir de Sta. Maria de Pedralbes

30 de març ● 21.30 h.

JEAN-PIERRE DUPUY, piano

Messiaen: «20 regards sur l'enfant Jésus»
(fragments)

ANTICS CANTS DE LES GÀLLIES

Monestir de Sta. Maria de Pedralbes

31 de març ● 21.30 h.

IEGOR REZNIKOFF, cant

LAURENT AUBERT, tympanon, psalterion

CONCERT HOMENATGE A IGOR STRAVINSKY

Palau de la Música Catalana

4 d'abril ● 21 h.

ORQUESTRA NACIONAL D'ESPANYA

ORFEÓ CATALÀ (Dir.: Lluís Millet)

Dir.: SIMON JOHNSON

Stravinsky: Simfonia dels salms

Haydn: Missa en Do «in tempore belli»

Venda d'abonaments: De l'1 al 16 de març al Palau de la Música Catalana, de 17 a 21 h.

Venda de localitats: A partir del dia 18 de març

— a les taquilles del Palau, de 17 a 21 h.

— els dies dels concerts, al lloc respectiu, des de les 17 h.

CAIXA DE PENSIONS

Obra Social

CULTURAL

MAHLER: Simfonia núm. 3 en do menor / Ortrun Wenkel, contralt. Veus femenines del London Philharmonic Choir. London Philharmonic Orchestra. Dir.: Klaus Tennstedt / EMI 10C 167.003835/36.

Dos anys i mig després del seu enregistrament, a Londres, ens arriba una de les normals i ja esperades produccions de l'Orquestra Filharmònica de Londres. El prestigi —potser per l'habitut, per la professionalitat i per l'hàbit de la feina ben feta— d'un disc avalat per una orquestra londinenca és normalment la garantia bàsica que permet d'incorporar-lo a una col·lecció casolana. I per més que existeixen excel·lents versions de les simfonies mahlerianes (Contcergebaw-Haitink, per exemple), és un plaer de contrastar diverses versions ja que no totes —sortosament— són idèntiques. Aquesta, concretament, té una especial qualitat que la fa remarcable. La serietat en el tractament orquestral, la conducció del raonament descriptiu, el relleu vistós (sense exageracions) dels efectes tímbrics i l'exposició acurada de l'esperit del compositor, són, entre altres, les qualitats bàsiques de la versió present. Versió que en l'audició pública a Londres, pocs dies abans del treball discogràfic, merescué l'assentiment general.

La mezzo Ortrun Wenkel diu de manera escaient i justa, sense émfasi ni amanerament el text de Nietzsche en la seva «Cançó de la nit» d'Així parla Zarathustra». I no cal dir, la ingènua poesia del «Wunderhorn» del propi compositor.

MISSA TOURNAI. MISSA BARCELONA (Anònims ss. XIII-IV). Pro Cantione Antiqua. Dir.: Mark Brown / HARMONIA MUNDI. EMI 10C 065.099.870.

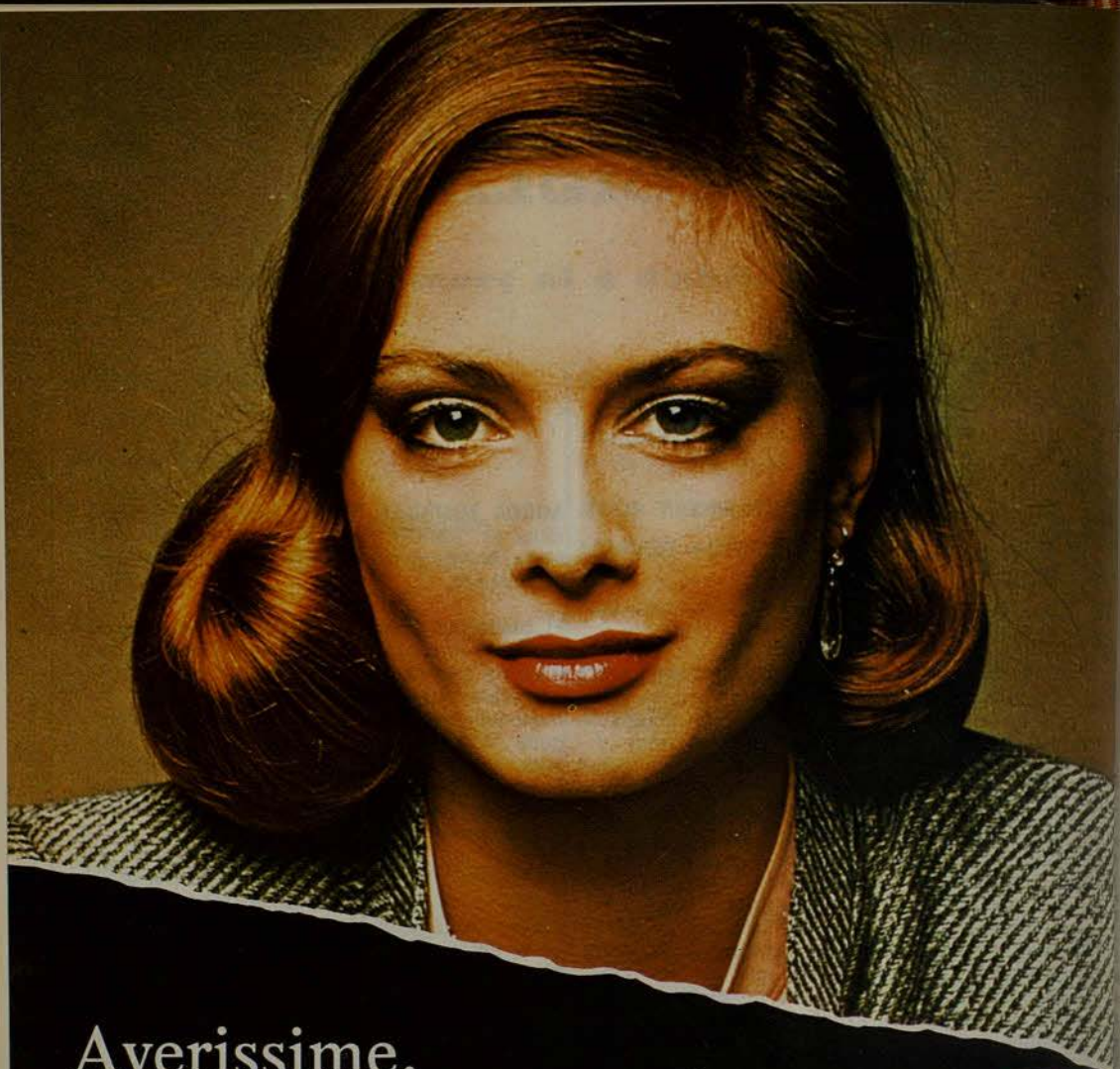
El prestigiós grup Pro Cantione Antiqua, de Londres, ens presenta dues obres religioses d'autors anònims dels segles XIII i XIV. Avui, sortosament, ja han estat divulgades i l'anomenada «Missa Barcelona» ja ens és coneguda també gràcies a bons intèrprets catalans. Però, per raons òbvies, calia remarcar una vegada més un disc que conté una obra «catalana» del s. XIV, recuperada gràcies a Higiní Anglès.

Segons que sembla, l'obra, probablement de procedència diversa, fou concebuda per a recintes grans. Us l'imagineu, en alguna ocasió, a Santa Maria del Mar?

En la versió que ens presenta el conjunt londinenc totes les parts són cantades. Aquelles que no tenen un text concret són vocalitzades. L'orgue aconsegueix una funció d'estricta suport, sense que faci una aportació independent a la música.

El manuscrit bàsic per a la «construcció» d'aquesta Missa —amb elements religiosos aliens a l'ordre tradicional— és conservat a la Biblioteca de Catalunya. Potser fóra el moment que els nostres investigadors i musicòlegs fessin un estudi aprofundit i actualitzat, d'acord amb els criteris vàlidament acceptats en el darrer i constant procés d'investigació. Un estudi semblant, a través de la publicació corresponent, donaria ocasió a un coneixement més profund i a una divulgació més àmplia d'una obra que representa una peça important dins el nostre patrimoni musical. En tot cas, és lloable i perfectament vàlida, la versió «da camera» que en fa el grup vocal Pro Cantione Antiqua.

A. S.

Ayerissime. Y su piel es más joven que su edad.

Harriet Hubbard Ayer ha creado un complejo bio-estimulante notablemente eficaz.

Rico en componentes activos, Ayerissime acelera la renovación de las células devolviendo a la epidermis su elasticidad y su vitalidad.

Su piel es más joven. Más suave, más fresca. Es usted deslumbrante.

Harriet
Hubbard
Ayer

guia de concerts

DATA		LOCAL	CONCERT
MARÇ			
13, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Jean Bernard Pommier, piano. Dir.: Sidney Harth. Cano, Txaikovski, Sibelius.
	21.30 h.	Liceu	«Mefistofele» de Boito.
14, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	11.30 h.	Palau Congressos	Banda Municipal. Pere Busquets, violoncel. Dir.: Albert Argudo. Lamote de Grignon, Boëllmann, Dvorák.
	17 h.	Liceu	«Madama Butterfly» de Puccini.
	21 h.	Palau	Agnes Baltsa, mezzo. Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Edoardo Müller. Mozart, Rossini, Berlioz, Gounod, Mercadante. (Patronat Pro Música.)
15, dilluns	21.30 h.	S. Villarroel	Josefina Sanmartin, flauta travessera. Yoshimi Otani, guitarra. Telemann, Bach, Giuliani, Bozza, Ibert Tarragó, Honneger. (Serveis Cultura Ajuntament.)
16, dimarts	22 h.	Zelete	Agustí Brugada, flauta. Jordi Vilaprinyó, piano. (Joventuts Musicals.)
	22 h.	I. Francès	Carme Cesena, Judith Cuixart, piano. Josep Benet, tenor. Dolors Cano, piano. (Coral Càrmina.)
17, dimecres	19 h.	Palau	Rosa M. ^a Torres, piano. Prokofiev, Stravinsky. (Dimecres de R. N.)
	21 h.	Palau	Philharmonia Orchestra, Ju Hee Suh, piano. Dir.: Kurt Sanderling. Beethoven, Liszt, Schubert. (Patronat Pro Música.)
	21 h.	Liceu	«Mefistofele» de Boito.
18, dijous	21 h.	Palau	Philharmonia Orchestra. Dir.: Kurt Sanderling. Beethoven, Mozart, Brahms. (Patronat Pro Música.)
20, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Christian Zacharias, piano. Dir.: Witold Rowicki. Bacewicz, Mozart, Dvorák.
21, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	17 h.	Liceu	«Mefistofele» de Boito.
22, dimarts	21.30 h.	Sagrada Família	Rosa Sabater, piano. Haydn, Chopin, Liszt, Albéniz, Granados, Mompou.
23, dimarts	21 h.	Palau	English Chamber Orchestra. Pro Música Chorus of London. Margaret Marshall, soprano. Carolyn Watkinson, mezzo. Philip Langridge, tenor. Simon Estes, baix. Dir.: Sir Charles Mackerras. Haendel. (Patronat Pro Música.)
	22 h.	Zelete	Fernando Quiroga, Yoshimi Otani, guitarra. (Joventuts Musicals.)
	22 h.	I. Francès	Víctor Alegret, Lluís Rosselló, Àngels Civit, piano. Tomàs Giró, Josep M. ^a Vaqué, guitarra. (Coral Càrmina.)

24, dimecres	19 h.	Palau	Zandra MacMaster, mezzo. The Philadelphia Trio. Haydn, Beethoven. (Dimecres de R.N.)
	21 h.	Palau	English Chamber Orchestra. Pro Música Chorus of London. Felicity Lott, soprano. Keith Lewis, tenor. Simon Estes, baix. Dir.: Sir Charles Mackerras. Haydn. (Patronat Pro Música.)
	21 h.	Liceu	«Il Tabarro» de Puccini. «I Pagliacci» de Leoncavallo.
	21.30 h.	Tinell	«Derviches Tourneurs d'Istanbul». (V Setmana de Música Religiosa.)
25, dijous	21.30 h.	Sagrada Família	Coral Sant Jordi. Dir.: Oriol Martorell. Polifonia renaixentista i contemporània.
	21.30 h.	Tinell	«Derviches Tourneurs d'Istanbul». (V Setmana de Música Religiosa.)
	22 h.	Salesians de Sarrià	Gerard Claret, violí. Lluís Claret, violoncel. Albert Giménez Attenelle, piano. Beethoven.
26, divendres	21 h.	Liceu	«Il Tabarro» de Puccini. «I Pagliacci» de Leoncavallo.
	21.30 h.	Pedralbes	Coral Antics Escolans de Montserrat. Dir.: Gregori Estrada. Cor Sant Esteve de Cambrils. Dir.: Angel Recasens. (V Setmana de Música Religiosa.)
	21 h.	Palau	Quartet Orford del Canadà. (Associació de Cultura Musical.)
	21 h.	Conservatori	Manuel González, guitarra. Susana Allende, piano. Marta Padrós, piano. (Pòdium de Joves Intèrprets.)
28, diumenge	11.15 h.	Biblioteca de Catalunya	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Dir.: J. Palet Ibars.
	11.30 h.	Palau Congressos	Banda Municipal. Rosa M.ª Ysas, soprano. Dir.: Albert Argudo. Programa Wagner.
	16 h.	Palau	XXVIII Concurs Internacional Maria Canals. Prova final.
	17 h.	Liceu	«Il Tabarro» de Puccini. «I Pagliacci» de Leoncavallo.
	19.30 h.	O. de Sants	Manuel Cabero, piano. Schumann, Debussy.
29, dilluns	21.30 h.	S. Vilarroel	M.ª Angels Prats, cant. Manuel González, guitarra. Bach, Ponce, Falla, Granados, Morera i Mompou. (Serveis Cultura Ajuntament.)
	21 h.	Palau	Orquestra de la Ràdio Televisió Polonesa. Roman Jablonski, violoncel. Dir.: Tadeusz Strugala. Mendelssohn, Dvorák, Txaiovski. (Patronat Pro Música.)
30, dimarts	21.30 h.	Pedralbes	Jean-Pierre Dupuy, piano. Messiaen. (V Setmana de Música Religiosa.)
	22 h.	Salesians de Sarrià	Gerard Claret, violí. Lluís Claret, violoncel. Albert Giménez Attenelle, piano. Beethoven.
	22 h.	Zelesse	Mercedes Rodríguez, cant. Carla Flint, piano. (Joventuts Musicals.)
	22 h.	I. Francès	Jordi Vilapinyó, piano. Mercè Cano, soprano. Dolors Cano, piano. (Coral Càrmina.)

TEMPORADA 1981-82 - 13 de març de 1982 - Núm. 10 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

Joies i Perles
MAJORICA

Entreu en la nova tecnologia de Vieta

Vieta s'ha fet internacional; aquesta és una realitat ben sabuda dels veritables afeccionats a l'Alta Fidelitat. El disseny acurat dels seus productes i, sobretot, el so impecable de les seves pantalles acústiques han situat la nostra marca en un nivell d'elevada exigència.

Els SISTEMES 5000, en l'una qualsevol de les seves tres opcions, són un compendi d'encerts, tant per l'equilibri de qualitat entre els seus components com per la incorporació de veritables avenços tecnològics.

Conexeu el SISTEMA 5000 al vostre distribuïdor VIETA. Fareu un pas decisiu vers l'autèntica Alta Fidelitat.

**SISTEMA
5000**

VIETA

Especialistes en Alta Fidelitat